

ERDÉLYI ÖRMÉNY GYÖKEREK füzetek

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület
havonta megjelenő kiadványa

VIII. évfolyam 87. szám

2004. május

„Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék,,,”
(Vörösmarty Mihály)

A Fővárosi Örmény Klub minden hónap 3. csütörtökén 17 órakor
- hívottan és hívatlanul –
- mindenkit szeretettel vár a
Budapest, V. Semmelweis utca 1-3. I. emeleti zeneterembe

Lapunk az interneten: www.magyar-orm.axelero.hu honlapon.
Elektronikus levélcímünk (E-mail): magyar.ormeny@axelero.hu
Elektronikus levélcímünk (E-mail): magyar.ormeny@mail.datanet.hu

---

Az örmény esküvő üzenete

A kérdésfeltevés és a válaszok elhangzása után kötött szövegű papi intelem következik, melyből a következőket emeljük ki:

„...saját elhatározásotokból jöttetek el ebbe a templomba, hogy Isten törvénye és a szent atyák szabályai szerint házasságot kössetek egymással. Áldjon meg az Isten benneteket...”

Az intelem elhangzása után a vőlegény szavai:

„Igen, atyám, Isten akarata szerint akarok élni.”

Ő válaszol, mert Isten akarata szerint ő a családfő, bármit is mondanak „modern” felfogások. A pap az eredeti isteni akarat és biblia tanítása szerint kérdezi meg a menyasszonyt:

„Akarsz-e engedelmeskedni a te vőlegényednek egészen a halálig?”

S a menyasszony válasza:

„Igen, atyám, engedelmes akarok lenni Isten rendelése szerint.”

Mit tehetünk hozzá? - Legyen Isten rendelése szerint!

Dr. Sasvári László

*****

Örmény Húsvét

Örömmel adjuk közre Gyergyószentmiklósról Puskás Attila örmény katolikus plébános, vikárius Úr beszámolóját.

„A Húsvét csodálatos volt nálunk, bár a közösség számára szokatlan az örmény Húsvét, hiszen 30 éve nem ünnepeltek örmény rítus szerint.

A nagyheti eseményekben nagy élményt jelentett a nagypénteki keresztút a templomkertben. Istennek és a Mark House nyomdának köszönhetően visszaállítottuk a keresztút digitális fotó-reprodukcióját plakát formájában, csodálatosra sikerült. Itt végeztük a nagypénteki szertartást, mindenki meglepedésére.

Egy nagy eseménynek számított nagyszerdán a Szent Gergely kápolnához szervezett

ökumenikus keresztút és elmélkedés, amelyet éjszaka, fáklyákkal végeztünk szakadó esőben, „mindössze” 200-an. A Hargita Népe és a rádiók is beszámoltak az eseményről.

Ez után Lázár János levetítette a rövid filmet, amelyet a kápolna restaurálása kapcsán készített. Nem tudtam, hogy ilyen állapotban állott a hegyen, és valami fantasztikusan megszépült. Ezúton is megköszönöm önzetlen segítségét ebben a munkában is.

Jó lenne folytatni a kápolna restaurálásának munkálatait, kellene egy erős ajtó, valami egyszerű bútorzat és rácsok az ablakokra, hogy a madarak ne piszkolják össze a szépen rendbetett belső teret.

Közben jártam Erzsébetvároson, a temetőben megnéztem a családi sírokat. Mariska néniék gyönyörűen kitakarították a temetőt és egy új temetőpásztor is került.

Baróton volt egy előadásom az örményekről. Itt vetődött fel, hogy Lázár Antal tanár úr, aki rendszeresen kapja a Gyökereket, szívesen elkalauzolná az Erdővidékre látogató örményeket, és szeretné, hogy a különféle szervezések ne kerüljék el Benedek Elek, Apáczai Csere János és Kriza János vidékét...,"

Puskás Attila

(Az egyesület fogadja közösségi tagjaink felajánlásait és vállaljuk azok célba juttatását a Gyergyószentmiklósi Örmény Katolikus Plébániára.)

EÖGYKE

*****

„Kétezer éve elhangzott a parancs, hogy szeressétek egymást ! Ha Jézus most élne, nem ezt mondaná, hanem azt mondaná, hogy szeressétek egymást, mert elvesztek.”

(Teilhard de Chardin)

*****

Mindenki megvált valakit, éted... ?

*Húsvéti beszélgetés Dávid Katalinnal a kettőtört kenyérről,
a jólneveltségről és az irgalomról*

Véletlenül láttam meg a képernyőn, bibliai jelképekről beszélt. Olyan megragadóan, hogy nem tudtam elszakadni a közeléből. Akkor határoztam el, hogy megkérem, meséljen ezekről a szimbólumokról. Aztán, amikor a hetvenedik születésnapjára összeállított könyvben (1993-ban jelent meg) olvasni kezdtem róla, már tudtam: a szimbólumokon kívül más is szóba kerül majd, ha találkozunk.

- Egy kis sherryt iszunk... Igazit! - hunyorított a professzor asszony, mikor kölcsönös üdvözlés után az előszobából a szoba felé terelt... És most itt gyorsan abbahagyom, mert haragszom magamra a fenti fordulatért, bár szó szerint igaz a „sherry” is, a „professzor asszony” is, meg a „hunyorított” is, de az egész valahogy másképp festett. Más volt a fontos. Ugyanis Dávid Katalin, a szakrális művészettörténet világszerte elismert professzora úgy fogadott, mint azok, akik sok éve nem látták egymást, és boldogok, hogy vendégük végre megérkezett. Legalábbis így éreztem. Akik ismerik Dávid Katának ezt az őszintén érdeklődő, a másik emberre kíváncsi szeretettel figyelő vonását, azok tudják, mennyire lefegyverzi az embert ez az előlegbe kapott, azonnali elfogadás. Nos, ez volt a sherry előtt. Aztán megittuk a kávé, megvártuk a *Beethoven-szonáta* végét, és akkor megkérdeztem, *igaz-e, hogy mindig renitens volt.*

- Mire gondolsz? - kérdezett.

- *Arra a gyerekkori történetre. Nálatok a mindennapi esti imára összejött-a család. Az ima utolsó mondatánál: „És adjál nekünk testvérkét!” te, aki akkor kicsi lány voltál, tíz testvér közül az egyik, egyszer megkérdezted a szüleidet: „Miért? Hát nem vagyunk elegendő?”*

- Ezt hol hallottad?